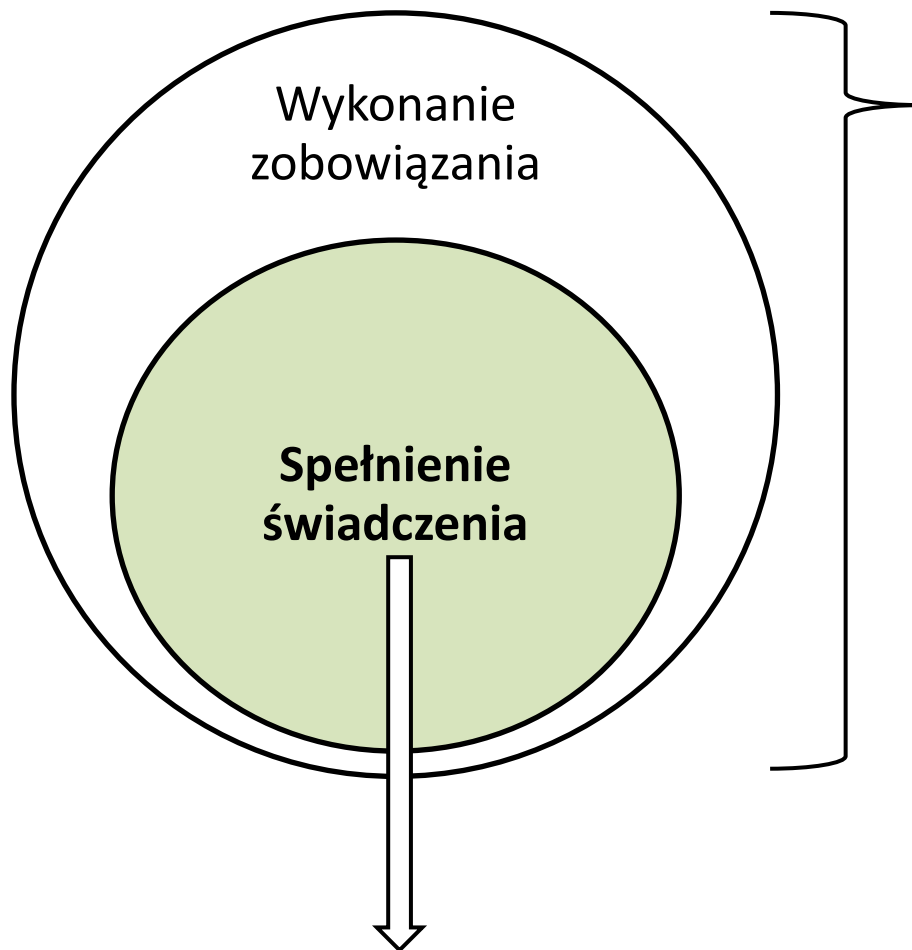

Umowy w obrocie gospodarczym

r.a.2022/23

Zaspokojenie interesu wierzyciela określonego w treści stosunku zobowiązaniowego przez wykonanie przez dłużnika wszystkich obowiązków funkcjonalnie związanych z długiem, które składają się na świadczenie.

WYKONANIE ZOBOWIĄZANIA polega na takim zachowaniu dłużnika, w wyniku którego zostają spełnione wszystkie obowiązki dłużnika wynikające z zobowiązania (niezależnie od tego, czy są one związane funkcjonalnie z długiem).

wyr. SN z 5.1.2011 r. (III CSK 119/10)

*Wykonanie zobowiązania sprowadza się w zasadzie do **spełnienia świadczenia** przez dłużnika, aczkolwiek **spełnienie świadczenia nie zawsze musi oznaczać wykonania zobowiązania** - np., gdy nie zostaną spełnione ciążące na dłużniku obowiązki funkcjonalnie związane z zobowiązaniem, a nie związane z długiem.*

Ogólne reguły wykonywania zobowiązań (art. 354 KC)

Art. 354

§ 1. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego **treścią** i w sposób odpowiadający jego **celowi społeczno-gospodarczemu** oraz **zasadom współzycia społecznego**, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym **zwyczajom**.

§ 2. W taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania **wierzyciel**.

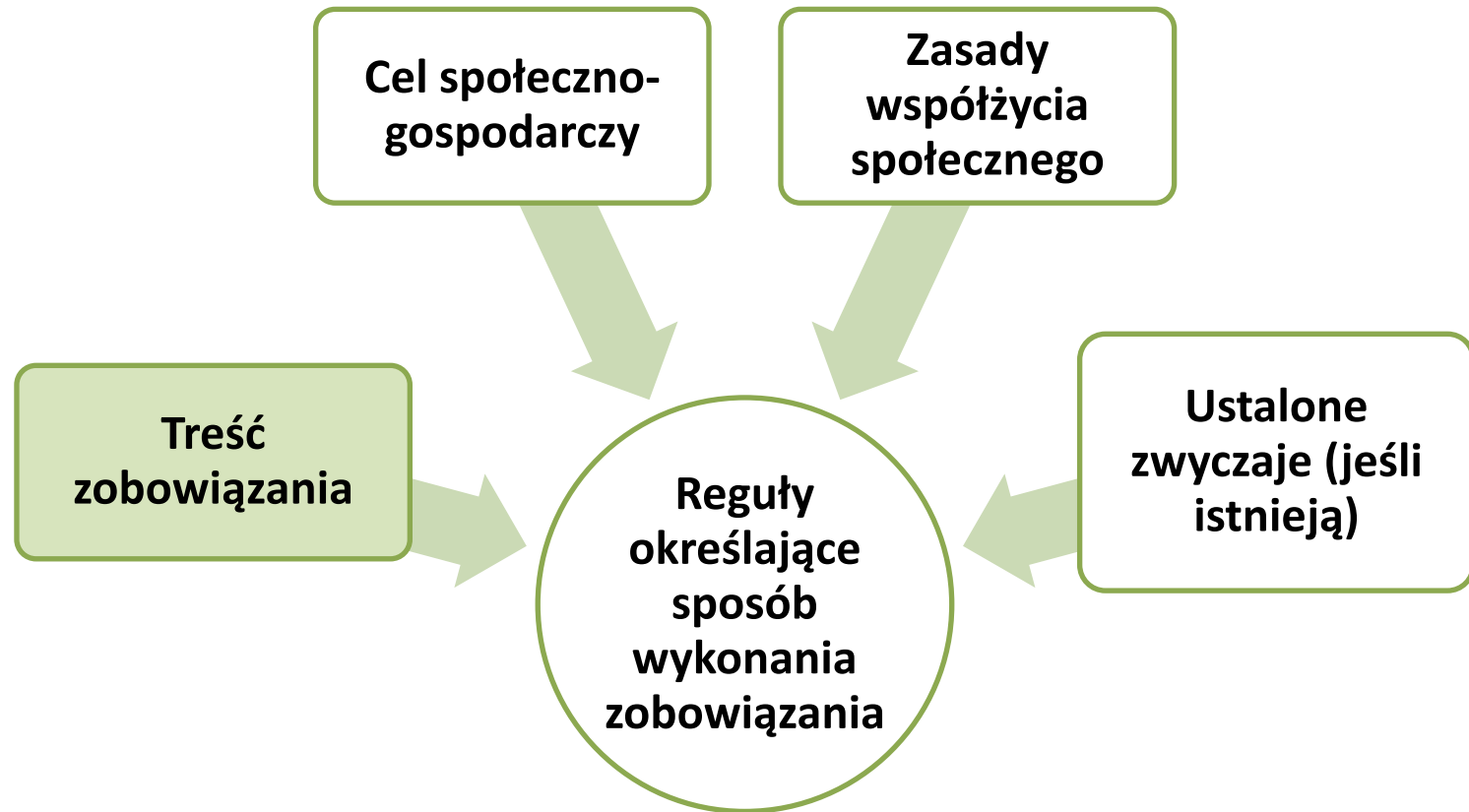
→ Art. 354 § 1 KC określa **kryteria prawidłowego wykonania zobowiązania**.

→ Art. 354 § 1 KC ma zastosowanie do **wszystkich rodzajów zobowiązań**, bez względu na źródło ich powstania.

→ Art. 354 § 1 KC odnosi się nie tylko do spełnienia świadczenia, ale także do wykonywania przez dłużnika **wszelkich** innych obowiązków składających się na stosunek zobowiązaniowy.

→ **Konsekwencje naruszenia** → Niezastosowanie się do któregoś z wzorców postępowania wymienionych w art. 354 § 1 KC oznacza nienależyte wykonanie zobowiązania (bądź jego niewykonanie w ogóle) i może rodzić odpowiedzialność odszkodowawczą dłużnika (zob. art. 471 KC).

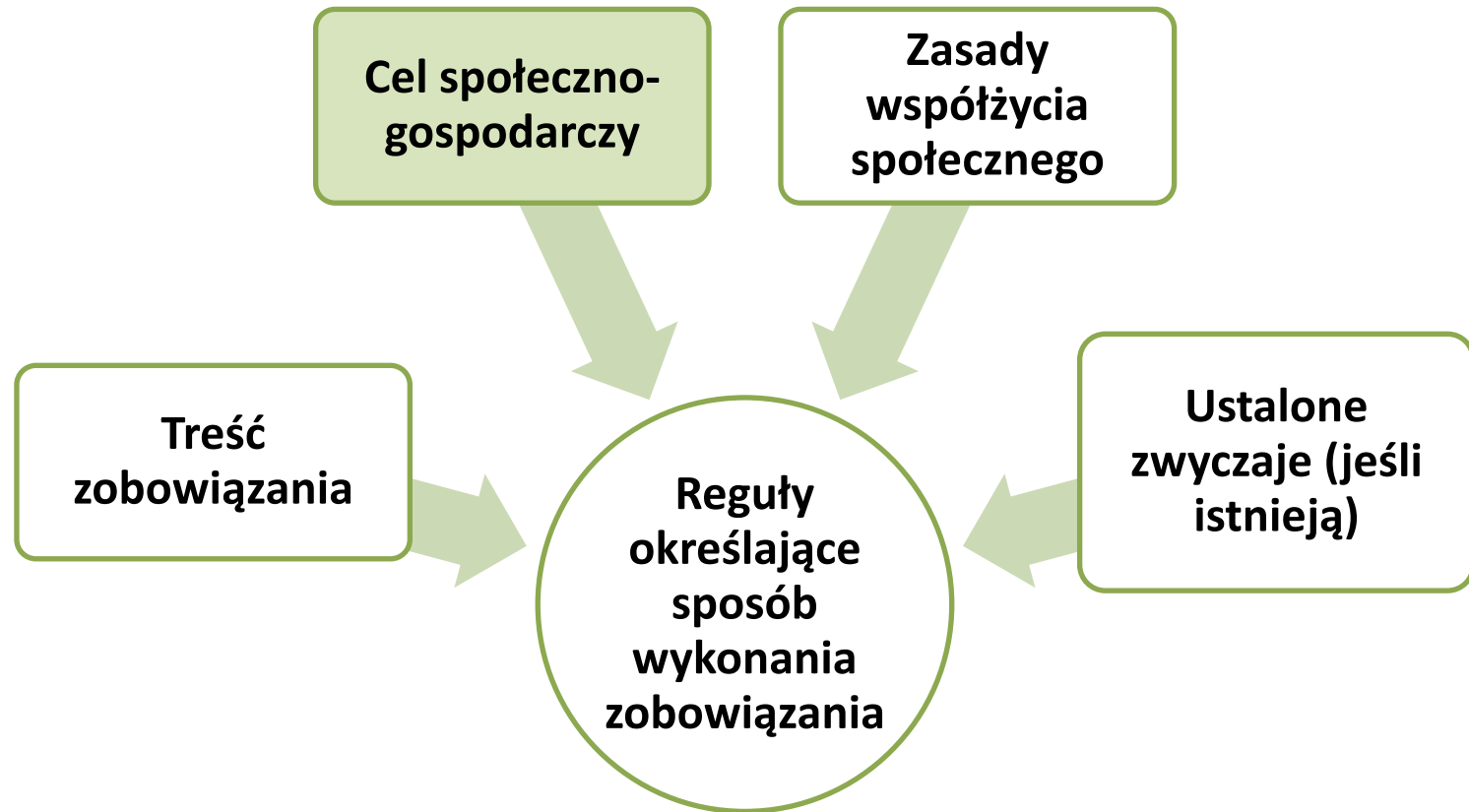
→ Art. 354 § 2 KC ustanawia **ogólny obowiązek współdziałania wierzyciela z dłużnikiem** przy wykonywaniu zobowiązania (te same wzorce postępowania).

- **Treść zobowiązania → prawa i obowiązki stron;**
- Treść zobowiązania określa jego **źródło** (zdarzenie kreujące stosunek zobowiązaniowy) oraz w odnoszące się do tego zobowiązania normy prawne.
- Gdy źródłem zobowiązania jest czynność prawna:

Art. 56 Czynność prawna wywołuje nie tylko **skutki** w niej wyrażone, lecz również te, które wynikają z **ustawy**, z **zasad współżycia społecznego** i z ustalonych **zwyczajów**.

Art. 65 § 1 Oświadczenie woli należy tak **tłumaczyć**, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, **zasady współżycia społecznego** oraz ustalone **zwyczaje**. (...)

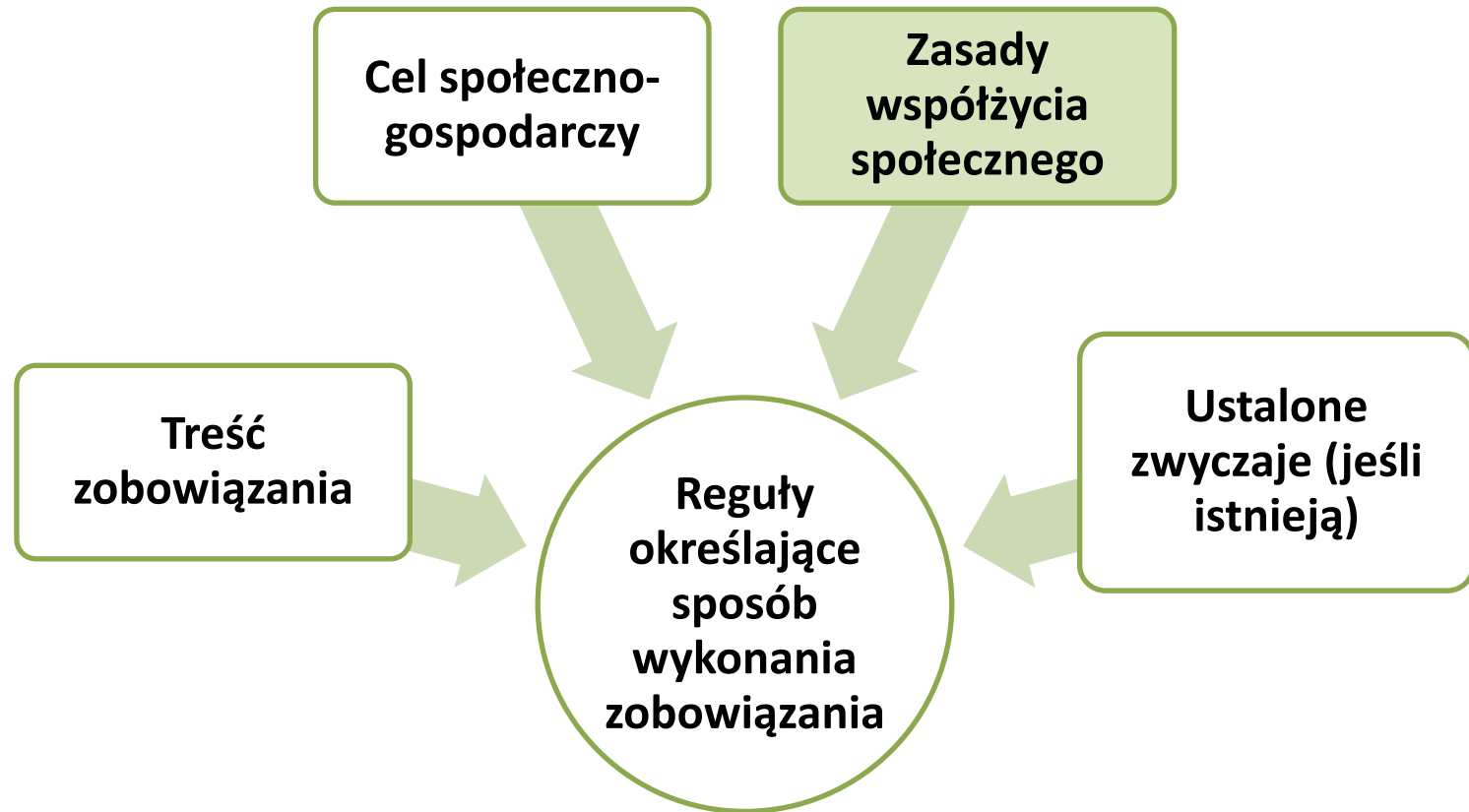

→ Nakaz takiego postępowania dłużnika, które nie tylko **formalnie będzie odpowiadało jego obowiązkom**, ale **rzeczywiście doprowadzi do osiągnięcia społeczno-gospodarczego celu**, dla osiągnięcia którego zobowiązanie zostało stworzone, czyli zaspokojenia interesu wierzyciela, jaki ma on w jego wykonaniu. (tak P. Machnikowski, w: *Gniewek, Machnikowski*, Komentarz, 2019, art. 354, Nb 3)

Charakter kryterium celu społeczno-gospodarczego zobowiązania:

✓ **obiektywny** → odwołanie do funkcji oraz celu, dla którego obiektywnie zaciągane są określone rodzaje i typy zobowiązań, oraz w oderwaniu od ewentualnego zamiaru stron w tym względzie ("obiektywny cel zobowiązań danego typu") → **w odniesieniu do zobowiązań, których źródłem nie jest umowa;**

✓ **subiektywny** → odwołanie do celu, który określili same strony, składając w tym zakresie oświadczenia woli i tworząc pomiędzy sobą stosunek prawny → **w odniesieniu do zobowiązań umownych.**

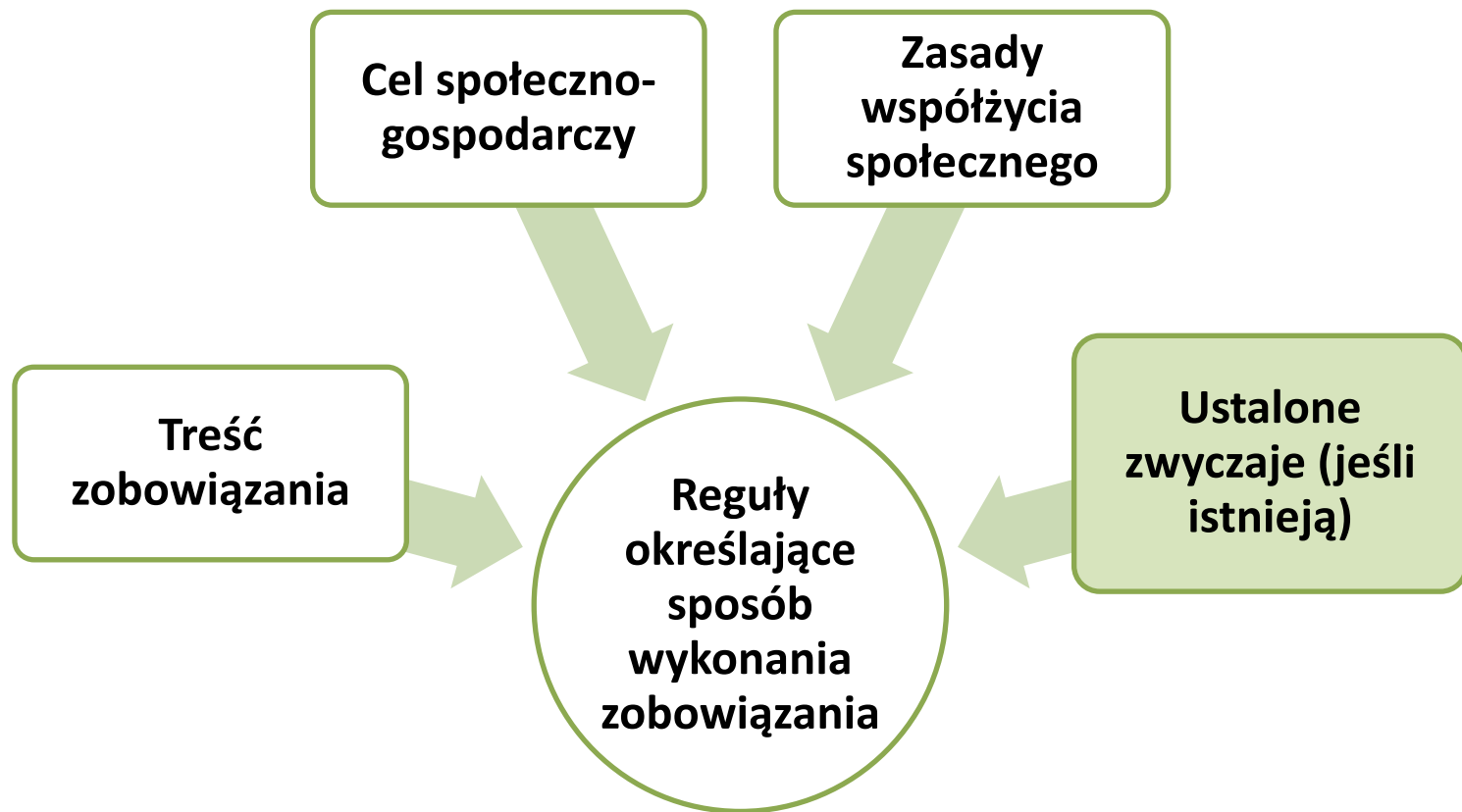
→ **Zasady współżycia społecznego** → **oceny moralne** wyrażone w postaci uzasadnionych przez te oceny norm postępowania (**norm moralnych**), regulujących postępowanie jednych osób wobec innych. (tak P. Machnikowski, w: *Gniewek, Machnikowski, Komentarz*, 2019, art. 5, Nb 3)

→ Ocena moralna to przeżycie polegające na udzieleniu aprobaty lub dezaprobaty jakiemuś czynowi ludzkiemu ze względu na to, w jakim stopniu przyczynia się ono do **sprawiedliwego dobra** innych ludzi. (tak P. Machnikowski, w: *Gniewek, Machnikowski, Komentarz*, 2019, art. 5, Nb 3)

→ **Wiedza dłużnika o obowiązujących zasadach współżycia społecznego?**

We wzorcu zachowania określonym w art. 354 KC mieszczą się wynikające z zasad współżycia społecznego obowiązki takie jak m.in.:

- **obowiązek zachowania minimum uczciwości;**
- **obowiązek zachowania minimum lojalności** (wymagania co do stopnia lojalności powinny być podwyższone w zobowiązaniach opartych na szczególnym wzajemnym zaufaniu stron);
- **obowiązek zachowania poufności** (obowiązek nieujawniania okoliczności zawarcia umowy z wierzycielem oraz jej treści, nawet jeżeli nie jest on wskazany wyraźnie w treści umowy).

→ Ustalone zwyczaje oznaczają **powszechnie stosowaną** w danym czasie, środowisku i stosunkach społecznych **praktykę określonego postępowania** (niesprzeczną z prawem ani z zasadami współżycia społecznego). (tak P. Machnikowski, w: *Gniewek, Machnikowski, Komentarz*, 2019, art. 5, Nb 5)

→ Dłużnik ma obowiązek postępować zgodnie ze zwyczajami ponieważ:

1. takie postępowanie jest dla dłużnika najłatwiejsze,
2. takiego postępowania zwykle oczekuje od dłużnika otoczenie, w tym wierzyciel.

→ **Wiedza dłużnika o ustalonych zwyczajach?**

wyr. SA w Katowicach z 6.9.2013 r., V ACa 186/13

Zwyczaj stanowi "praktykę zachowania w określonych kategoriach stosunków zobowiązaniowych, którą cechuje **trwałość i powszechność w danym okresie i środowisku**", a przy wykonywaniu zobowiązań umownych "mają znaczenie tylko takie zwyczaje, które zostały już ukształtowane w odniesieniu do pewnej kategorii stosunków obligacyjnych i są **powszechnie znanym oraz aprobowanym sposobem postępowania**"

Relacja między kryteriami sposobu wykonania zobowiązania z art. 354 KC

Przy badaniu wykonywania zobowiązania **pierwszeństwo należy przyznać jego treści.**

"Przed wszystkim zobowiązanie powinno być wykonane **zgodnie z jego treścią**, pozostałe dyrektywy zaś zawarte w tym przepisie (cel społeczno-gospodarczy, zasady współżycia społecznego, ustalone zwyczaje) **mają charakter uzupełniający w stosunku do treści** zobowiązania i nie mogą prowadzić do wniosków i oceny sprzecznej z treścią zobowiązania".

wyr. SN z 5.1.2011 r. (III CSK 119/10, Legalis)

Wzajemne relacje pomiędzy kryteriami wskazanymi w art. 354 KC oraz w ich wpływ na wykonanie zobowiązania są zmienne.

Dłużnik każdorazowo zobowiązany jest do takiego zachowania, które odpowiada kryteriom wykonania zobowiązania w chwili jego wykonywania.

Generalna zasada należytego wykonania zobowiązań (Art. 355 KC)

NALEŻYTA STARANNOŚĆ
to **obiektywny wzorzec**
postępowania

Art. 355 KC

§ 1. Dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (**należyta staranność**).

§ 2. Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu **zawodowego charakteru tej działalności**.

→ Art. 355 KC ma zastosowanie do **wszystkich rodzajów zobowiązań**, bez względu na źródło ich powstania.

→ Art. 355 KC wymaga zachowania należytej staranności zarówno przy spełnianiu **świadczenia**, jak i realizacji **innego rodzaju obowiązków, niezwiązanych funkcjonalnie z długiem**.

→ Badanie spełnienia wymogów należytej staranności następuje **dopiero** w razie stwierdzenia, że świadczenie nie zostało spełnione bądź zostało spełnione nienależycie.

Wyr SN z 19.12.2002 r. ,II CKN 1067/00

*"Zarzut naruszenia przepisu art. 355 § 2 KC może być podnoszony dopiero wówczas, gdy doszło do **niewykonania lub nienależytego wykonania** przez dłużnika obowiązków kontraktowych wynikających z umowy.*

OBIEKTYWNY CHARAKTER

Od dłużnika oczekuje się takiego postępowania, jakie jest **wymagane ogólnie** tzn. jest powszechnie uważane za prawidłowe w danej sytuacji, **bez względu na indywidualne cechy dłużnika, jego warunki i właściwości osobiste; bez względu na indywidualne oczekiwania wierzyciela.**

Należyta staranność to staranność ogólnie wymagana w stosunkach danego rodzaju.

Należy uwzględnić: **typ zobowiązania** (jego treść) oraz jego **przedmiot** (rodzaj i rozmiar/wartość świadczenia) i **cel**.

Art. 355 § 2 KC Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu **zawodowego charakteru tej działalności**.

Staranność musi być uwzględniana w odniesieniu do **wiedzy, doświadczenia i umiejętności praktycznych**, jakie wymagane są od przedsiębiorcy podejmującego się określonej działalności.

~~wyższy stopień staranności~~
odmienność obiektywnego wzorca!

Wzorzec należytej staranności dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej będzie tworzony w sposób bardziej wymagający w stosunku do osób, które prowadzą działalność gospodarczą, niż w stosunku do osób podejmujących takie same czynności w stosunku umownym, ale nieprowadzących działalności o charakterze zawodowym.

Możliwe jest **wskazanie przez same strony kryteriów, które będą brane pod uwagę przy wykonywaniu zobowiązania**.

W takich sytuacjach konkretyzacja obowiązków dłużnika wpływa na budowę wzorca i np. na zaostrenie wymagań stawianych dłużnikowi na jego tle.

Joanna N. zawarła z Fabryka Piękna – Klinika Medycyny Estetycznej sp. z o. o. (podmiotem leczniczym) umowę o świadczenie usług medycznych, na podstawie której ta ostatnia zobowiązała się do wykonania zabiegu rynoplastyki (tj. zabiegu chirurgii plastycznej polegającego na korekcie kształtu nosa), a Joanna zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia w wysokości 10 000 zł. Operację przeprowadził Adam K., zatrudniony przez Spółkę lekarz o specjalizacji chirurg plastyczny. Zabieg został wykonany zgodnie z powszechnie uznanymi zasadami wiedzy medycznej; w jego trakcie nie wystąpiły żadne komplikacje. Joanna nie jest zadowolona z rezultatu zabiegu; twierdzi, że nie został osiągnięty oczekiwany przez nią efekt. Kobieta domaga się zwrotu zapłaconego wynagrodzenia lub przeprowadzenia ponownego zabiegu na koszt Spółki.

OSOBY UCZESTNICZĄCE W WYKONANIU ZOBOWIĄZANIA

OSOBY WYKONUJĄCE

ZASADA

Świadczenie nie musi być spełnione osobiście przez dłużnika! Dłużnik może posłużyć się innymi osobami, które samodzielnie bądź wspólnie z nim wykonają całość lub część jego obowiązków.

Wierzyciel może żądać osobistego świadczenia dłużnika **tylko** wtedy, gdy wynika to, zgodnie z **art. 356 § 1 KC**, z:

1. **treści czynności prawnej** (np. zawarte w umowie zastrzeżenie, że X osobiście naprawi samochód Y);
2. **ustawy** (np. 738 KC dot. zlecenia; 840 KC dot. umowy przechowania);
3. **właściwości świadczenia** (świadczenie spełnione przez inną osobę niż dłużnik nie będzie miało tych cech, które miałoby świadczenie spełnione przez dłużnika. Np. namalowanie obrazu).

Jeżeli wierzytelność **pieniężna jest wymagalna**, wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia od osoby trzeciej, **choćby działała bez wiedzy dłużnika. (Art. 356 § 2 KC)**

WNIOSKI Z
ART. 356 § 1 i 2

Art. 486 KC **ZWŁOKA WIERZycIELA**

§ 1. W razie zwłoki wierzyciela dłużnik może żądać naprawienia wynikłej stąd szkody; może również złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego.

§ 2. **Wierzyciel dopuszcza się zwłoki, gdy bez uzasadnionego powodu bądź uchyla się od przyjęcia zaofiarowanego świadczenia, bądź odmawia dokonania czynności, bez której świadczenie nie może być spełnione, bądź oświadcza dłużnikowi, że świadczenia nie przyjmie.**

Wierzyciel **może odmówić przyjęcia** "świadczenia osobistego dłużnika,, (w rozumieniu art. 356 § 1 KC) spełnianego przez inną osobę
→ nieprzyjęcie świadczenia w tym przypadku nie rodzi stanu zwłoki wierzyciela.

Wierzyciel **nie może odmówić przyjęcia** świadczenia **pieniężnego** od osoby trzeciej, **choćby działała bez wiedzy dłużnika** jeśli roszczenie wierzyciela o zapłatę jest **wymagalne**. (art. 356 § 2 KC)

→ nieprzyjęcie świadczenia w tym przypadku rodzi stan zwłoki wierzyciela

Czy wierzyciel może odmówić przyjęcia świadczenia od osoby trzeciej w sytuacji, gdy takie świadczenie **nie jest wymagalnym świadczeniem pieniężnym** (art. 356 § 2 KC) i jednocześnie **nie jest świadczeniem osobistym dłużnika** (w rozumieniu art. 356 § 1 KC)?

→ **istnieje pomiędzy osobą trzecią a dłużnikiem stosunek prawny** uzasadniający zaliczenie tego świadczenia dłużnikowi

- ✓ **upoważnienie** dla osoby trzeciej do działania za dłużnika (działanie osoby trzeciej jest uważane za działanie samego dłużnika i wywołuje skutki w jego sferze prawnej)
- ✓ wierzyciel powinien **przyjąć świadczenie** → nieprzyjęcie może pociągać za sobą stan zwłoki wierzyciela (art. 486) lub zarzut braku współdziałania z dłużnikiem (art. 354 § 2 KC)
- ✓ nie pogarsza to sytuacji prawnej wierzyciela – świadczenie nie będzie mogło być uznane za nienależne i nie pozbawia go to roszczeń względem dłużnika z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania

Art. 474 KC Dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. (...)

→ **osoba trzecia nie pozostaje z dłużnikiem w żadnym związku prawnym** uzasadniającym spełnienie przez nią świadczenia

- ✓ **wierzyciel nie ma obowiązku przyjmować świadczenia**

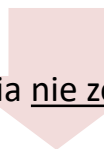
OSOBY PRZYJMUJĄCE

Osobą uprawnioną do odbioru świadczenia jest sam **wierzyciel lub należycie umocowana osoba działająca w jego imieniu** (np. przedstawiciel ustawowy, pełnomocnik).

**Spełnienie świadczenia
do rąk **nieuprawnionego**
lub wierzyciela **niezdolnego** do jego
przyjęcia**

Co do zasady **nie** dochodzi do
wykonania zobowiązania;
bez względu na dobrą lub złą wiarę dłużnika.

przyjęcie świadczenia nie zostało potwierdzone przez wierzyciela

Dłużnik zobowiązany jest nadal
świadczyć na korzyść wierzyciela

Dłużnik **jest zwolniony** w takim zakresie,
w jakim **wierzyciel skorzystał ze świadczenia**

Art. 452 KC

Jeżeli świadczenie zostało spełnione do rąk osoby **nieuprawnionej** do jego przyjęcia, a przyjęcie świadczenia nie zostało potwierdzone przez wierzyciela, dłużnik jest **zwolniony w takim zakresie, w jakim wierzyciel ze świadczenia skorzystał**. Przepis ten stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy świadczenie zostało spełnione do rąk wierzyciela, który był **niezdolny do jego przyjęcia**.

* **Niezdolność do przyjęcia świadczenia** polega, w zależności od charakteru świadczenia, na braku zdolności do czynności prawnych albo na braku zdolności do działania o charakterze faktycznym (np. choroba prowadząca do stanu braku świadomości lub swobody).

* **Skorzystanie ze świadczenia** oznacza uzyskanie przez wierzyciela korzyści z zachowania się dłużnika podjętego w celu wykonania zobowiązania. Korzyść taka może w szczególności polegać na zwiększeniu aktywów lub zmniejszeniu pasywów majątku wierzyciela.

Art. 464

Świadczenie do rąk osoby, która **okazuje pokwitowanie wystawione przez wierzyciela**, zwalnia dłużnika, chyba że było zastrzeżone, iż świadczenie ma nastąpić do rąk własnych wierzyciela, albo chyba że dłużnik działał w złej wierze.

Jeżeli dłużnik spełni świadczenie do rąk osoby okazującej **oryginał pokwitowania wystawionego przez wierzyciela**, wówczas, zgodnie z **domniemaniem** z art. 464, dłużnik jest z długu zwolniony, chyba że:

➤ **zastrzeżono konieczność świadczenia do rąk wierzyciela;**

➤ **dłużnik działał w złej wierze** (wiedział, iż osoba dysponująca pokwitowaniem nie jest uprawniona do przyjęcia świadczenia/ na podstawie towarzyszących okoliczności powinien się zorientować, iż posiadacz pokwitowania nie jest uprawniony do odbioru świadczenia).

UWAGA

***Nie jest istotne**, w jaki sposób pochodzące od wierzyciela pokwitowanie znalazło się we władaniu owej osoby!
Dopiero wiedza dłużnika na temat takich okoliczności nabiera istotnego znaczenia, jeżeli w jej świetle można dłużnikowi przypisać zarzut działania w złej wierze.*

Edmund Malinowski jest artystą malarzem. Barbara Miła jest wielbicielką sztuki Edmunda. Postanowiła zamówić u niego portret swojego męża. Strony umówiły się, że obraz zostanie Barbarze wydany 15 grudnia. Barbara zobowiązała się do zapłacenia wynagrodzenia w wysokości 2000 zł w dniu odbioru dzieła.

W umówionym terminie Edmund pokazał Barbarze zamówiony portret. Barbara zwróciła uwagę, że styl dzieła różni się nieco od stylu innych dzieł Edmunda. Zapytany o to Edmund przyznał, że sam przygotował jedynie szkic, a w pozostałej części obraz został namalowany przez jednego z jego uczniów. Edmund oznajmił, że Barbara powinna być zadowolona, bo uczeń, który namalował obraz jest niezwykle utalentowany.

Barbara odmówiła przyjęcia obrazu i zapłaty wynagrodzenia. Edmund stwierdził, że stanowisko Barbary nie jest uzasadnione, bowiem zawierając umowę strony nie zastrzegły, że Edmund osobiście namaluje portret. W związku z tym, Edmund zażądał by Barbara odebrała obraz i zapłaciła umówione wynagrodzenie.

Oceń stanowiska stron.

Piotr Piotrowski jest przyjacielem Stanisława Mądrego. Syn Stanisława- trzydziestoletni Szymon Mądry- potrzebował pieniędzy, a ponieważ bał się zapytać ojca o pożyczkę, zwrócił się z tą sprawą do Piotra. W dniu 1 stycznia 2018 r. Piotr zawarł z Szymonem umowę, na mocy której Piotr udzielił Szymonowi pożyczki w kwocie 10 000 zł. Umowę pożyczki sporządzono na piśmie. Zgodnie z umową, Szymon zobowiązał się zwrócić kwotę pożyczki w całości do 10 stycznia 2019 r. Pomimo upływu terminu zapłaty, Szymon nie spłacił pożyczki ani w całości, ani w części. W dniu 20 stycznia 2019 r. Piotr poskarżył się swojemu przyjacielowi Stanisławowi, że jego syn jest mu dłużny niemałą kwotę. Stanisławowi było wstyd za syna. Bez wiedzy Szymona zaoferował Piotrowi, że spłaci dług syna. Piotr odmówił przyjęcia pieniędzy twierdząc, że zobowiązanym do zapłaty jest Szymon, a nie Stanisław.

Czy Piotr ma obowiązek przyjąć pieniądze od Stanisława, czy też może bez negatywnych konsekwencji odmówić ich przyjęcia?

W dniu 20 stycznia 2022 r. Jan Sprytny znalazł na chodniku przed swoim blokiem dokument o następującej treści:

„POKWITOWANIE ODBIORU GOTÓWKI

Ja, niżej podpisany Amadeusz Nowak, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Hurtownia Kosmetyczna ABC Amadeusz Nowak, niniejszym oświadczam, że w dniu 20 stycznia 2022 r. odebrałem od Joanny Kowalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Salon Fryzjerski CIACH Joanna Kowalska, sumę pieniężną w kwocie 7 000 złotych (słownie: siedem tysięcy złotych) zgodnie z zapisami umowy sprzedaży z dnia 10 stycznia 2022 r.”

Dokument opatrzony był własnoręcznym podpisem Amadeusza Nowaka. Jan znalazł w Internecie adres salonu fryzjerskiego Joanny i niezwłocznie się tam udał. Na miejscu zastał Joannę, której oświadczył - okazując przy tym znalezione pokwitowanie - że jest współpracownikiem Amadeusza i przyszedł odebrać w jego imieniu należność z tytułu umowy sprzedaży z 10 stycznia 2022 r. Joanna nie zdziwiła się, ponieważ Amadeusz często posługiwał się innymi osobami przy wykonywaniu zobowiązań. W związku z tym przekazała Janowi żadaną kwotę, odbierając od niego pokiwtowanie. Kilka godzin później w salonie pojawił się Amadeusz i zażądał zapłaty kwoty 7000 zł. Wtedy dopiero Amadeusz zorientował się, że zgubił wystawione przez siebie wcześniej pokwitowanie.

Czy Amadeusz może skutecznie domagać się od Joanny zapłaty?

PRZEDMIOT WYKONANIA

JAKOŚĆ ŚWIADCZENIA

Zobowiązanie może mieć za przedmiot świadczenie **rzeczy oznaczonych co do tożsamości lub co do gatunku**.

RZECZY OZNACZONE CO DO GATUNKU

Art. 357 KC

Jeżeli dłużnik jest zobowiązany do świadczenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a jakość rzeczy nie jest oznaczona przez właściwe przepisy lub przez czynność prawną ani nie wynika z okoliczności, dłużnik powinien świadczyć **rzeczy średniej jakości**.

RZECZY ŚREDNIEJ JAKOŚCI:

rzeczy o właściwościach najczęściej występujących w obrocie cywilnoprawnym i tak traktowane według panującego tam zwyczaju (zazwyczaj oznacza to „przeciętną jakość rzeczy”)

Inna niż średnia (wyższa lub niższa) jakość rzeczy może:

- być oznaczona przez właściwe przepisy,
- być oznaczona przez czynność prawną ,
- wynikać z okoliczności.

Np. dotychczasowa praktyka kontrahentów (np. nieformalne porozumienie, że dostarczane rzeczy będą wysokiej jakości, ze względu na charakter działalności wierzyciela) lub specjalne przeznaczenie rzeczy (np. materiały do budowy maszyny mającej się odznaczać wzmocnioną wytrzymałością)

WYKONANIE CZĘŚCIOWE

Art. 450 KC

Wierzyciel **nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego**, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna, chyba że przyjęcie takiego świadczenia narusza jego **uzasadniony interes**.

Prawidłowe wykonanie zobowiązania wymaga, co do zasady, **spełnienia świadczenia w całości**.

ODSTĘPSTWO

Wierzyciel **nie może** odmówić przyjęcia części świadczenia jeśli jest ono **podzielne**.

Chyba że naruszałoby to **uzasadniony interes** wierzyciela.

"**Uzasadniony interes**" wierzyciela → świadczenie częściowe w ogóle nie ma dla niego wartości (z gospodarczego punktu widzenia) albo naraża go na trudności lub uszczerbek majątkowy.

Nieuzasadniona odmowa przyjęcia świadczenia

→ popadnięcie wierzyciela w zwłokę (art. 486 KC).

Uzasadniona odmowa przyjęcia świadczenia

→ Popadnięcie dłużnika w zwłokę i to co do całości świadczenia, jeżeli jest już wymagalne (zob. art. 476 i n. KC).

WYKONANIE CZĘŚCIOWE

Art. 450 KC

Wierzyciel **nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego**, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna, chyba że przyjęcie takiego świadczenia narusza jego **uzasadniony interes**.

Prawidłowe wykonanie zobowiązania wymaga, co do zasady, **spełnienia świadczenia w całości**.

ODSTĘPSTWO

Wierzyciel **nie może** odmówić przyjęcia części świadczenia jeśli jest ono **podzielne**.

Chyba że naruszałoby to **uzasadniony interes** wierzyciela.

"**Uzasadniony interes**" wierzyciela → świadczenie częściowe w ogóle nie ma dla niego wartości (z gospodarczego punktu widzenia) albo naraża go na trudności lub uszczerbek majątkowy.

Świadczenie jest **podzielne**, jeżeli może być spełnione częściowo bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartości.

Np. **świadczenia pieniężne** oraz – zasadniczo – **świadczenia dotyczące rzeczy oznaczonych co do gatunku**.

Nieuzasadniona odmowa przyjęcia świadczenia

→ popadnięcie wierzyciela w zwłokę (art. 486 KC).

Uzasadniona odmowa przyjęcia świadczenia

→ Popadnięcie dłużnika w zwłokę i to co do całości świadczenia, jeżeli jest już wymagalne (zob. art. 476 i n. KC).

ZMIANA PRZEDMIOTU ŚWIADCZENIA

Art. 453 Jeżeli dłużnik **w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie**, zobowiązanie **wygasa**. Jednakże gdy przedmiot świadczenia ma wady, dłużnik obowiązany jest do rękojmi według przepisów o rękojmi przy sprzedaży.

Wierzyciel może zgodzić się przyjąć – zamiast świadczenia, które dłużnik powinien spełnić zgodnie z treścią zobowiązania – inne świadczenie zaofiarowane mu przez dłużnika w celu zwolnienia się z zobowiązania ("świadczenie w miejsce wypełnienia", *datio in solutum*).

Przesłankami wygaśnięcia zobowiązania są:

1. porozumienie stron (*pactum de in solutum dando*) oraz
2. rzeczywiste spełnienie świadczenia przez dłużnika.

KILKA ŚWIADCZEŃ (ZARACHOWANIE ZAPŁATY)

PRZESŁANKI

Pomiędzy **tymi samymi stronami** występuje **kilka długów** i są one **tego samego rodzaju**, a świadczenie dłużnika **nie wystarczy** na ich pełne zaspokojenia.

451 KC

*§ 1. Dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe **należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne**.*

Dłużnik może wskazać, na który dług zalicza świadczenie (oświadczenie o zarachowaniu= czynność prawna), ale w ramach zobowiązania (długu) wskazanego przez dłużnika to **wierzyciel** decyduje, czy w chce zaliczyć wpłatę na związane z tym długiem **zaległe należności uboczne** (np. odsetki za opóźnienie) **oraz na zalegające świadczenia główne**.

§ 2. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu.

Sporządzenie pokwitowania przez wierzyciela + **przyjęcie** pokwitowania przez dłużnika

*§ 3. W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet **długu wymagalnego**, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych – na poczet **najdawniej wymagalnego**.*

→ nie ma zastosowania do długu **przedawnionego** (?)

15 kwietnia 2019 r. Chlebek sp. z o.o. zawarła z Twój Młyn Nowakowscy sp. j. umowę sprzedaży trzech ton zboża. Zgodnie z treścią umowy, zboże miało zostać dostarczone do magazynu spółki Chlebek sp. z o.o. w dniu 15 maja 2019 r.

W dniu 13 maja 2019 r. samochód dostawczy spółki Twój Młyn Nowakowscy sp.j. przyjechał do magazynu. W samochodzie znajdowała się jednak tylko jedna tona zboża.

Czy Chlebek sp. z o.o. może odmówić przyjęcia zboża?

Jodełka sp. z o.o. prowadzi działalność polegającą na sprzedaży hurtowej jodły kaukaskiej. Jakub Kowalski, w ramach prowadzonej pod nazwą *Jakub Kowalski Choinex* działalności gospodarczej prowadzi w okresie świątecznym sprzedaż detaliczną drzewek choinkowych.

1 grudnia 2019 r. Jakub i pracownik spółki Jodełka (uprawniony do jej reprezentacji) zawarli umowę sprzedaży 200 sztuk jodły kaukaskiej ciętej o wysokości 150 cm. Strony uzgodniły cenę oraz ustaliły, że drzewka zostaną wydane 15 grudnia. Cena zapłacona miała zostać przy odbiorze przedmiotu sprzedaży.

W dniu 15 grudnia Jakub przyjechał na plantację Jodełka sp. z o.o. . Okazało się jednak, że zaoferowane jodły były zdecydowanie gorszej jakości od większości drzewek na plantacji (drzewka miały niekształtny pokrój i rzadkie gałązki). Zbulwersowany Jakub oznajmił, że z uwagi na nieodpowiednią jakość nie przyjmie zaoferowanych jodeł i nie zapłaci za nie umówionej ceny. Domagał się by wydano mu jodły najlepszej jakości.

Pracownik spółki Jodełka wyjaśnił, że drzewka sprzedawane są w trzech klasach jakości. Zaoferowane Jakubowi drzewka należą do klasy trzeciej (najgorszej). Pracownik oznajmił Jakubowi, że skoro w umowie nie określono, jakiej klasy mają być drzewka, przedmiotem świadczenia mogą być dowolnie wybrane jodły bez względu na ich jakość.

Według stanu na dzień 15 września 2020 r. Mateusz Malinowski był winny Rolnex sp. z o.o. kwotę 132 000 zł, w tym:

- kwotę 100 000 zł tytułem ceny sprzedaży ciągnika rolniczego (termin płatności wynikający z umowy sprzedaży: 1 marca 2020 r.) oraz kwotę 20 000 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie ceny ciągnika,
- kwotę 10 000 zł tytułem zaległego czynszu krótkoterminowego najmu snopowiązałki (termin płatności wynikający z umowy najmu: 8 sierpnia 2020 r.) oraz kwotę 2 000 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie czynszu.

W dniu 15 września Mateusz dokonał przelewu kwoty 8 000 zł na rachunek bankowy wierzyciela, w tytule przelewu wpisując: „spłata czynszu najmu”. Niezwłocznie po zaksięgowaniu płatności Mateusz otrzymał od wierzyciela e-mail, w którym wskazano, że kwota 2 000 zł została zaliczona na poczet należnych odsetek, a dalsza kwota 6 000 zł – na poczet zaległej należności głównej.

Czy postępowanie wierzyciela było właściwe?

Katarzyna wynajęła dom od Mirosława (właściciela) na 3 lata, za czynsz 24 000 zł rocznie. Po wprowadzeniu się najemcy do domu, zawaliła się część dachu domu. Katarzyna zaproponowała Mirosławowi, że zamiast płacić mu czynsz za pozostałe 2 lata i 10 miesięcy, w celu zwolnienia się z tego obowiązku, wykona remont dachu. Mirosław w odpowiedzi w formie maila zgodził się na taką zmianę świadczenia. Firma budowlana wyceniła remont dachu na kwotę przewyższającą 2-krotnie wysokość umówionego czynszu, więc Katarzyna zrezygnowała z remontu dachu o czym poinformowała Mirosława mailem.

Czy Mirosław może skutecznie domagać się od Katarzyny wykonania remontu? (Czy strony umowy skutecznie zawarły umowę o świadczenie w miejsce wykonania zobowiązania?)

Na podstawie: M. Drela, Kazus 55 [w:] Kazusy z prawa cywilnego. Materiały do ćwiczeń, J. Kuźmicka-Sulikowska (red.), Warszawa 2014.

MIEJSCE WYKONANIA ZOBOWIĄZANIA

Miejsce wykonania zobowiązania może wynikać z:

- 1)** może wynikać z **treści zobowiązania** (np. umowy);
- 2)** może wynikać z **właściwości zobowiązania** (np. budowa domu);
- 3)** miejsce, gdzie w chwili powstania zobowiązania **dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę (w przypadku świadczenia niepieniężnego)** / miejsce, gdzie w chwili wykonania zobowiązania **wierzyciel miał zamieszkanie lub siedzibę (w przypadku świadczenia pieniężnego)**

Świadczenie niepieniężne **Dług odbiorczy**

Świadczenie pieniężne **Dług oddawczy**

Art. 454

§ 1. Jeżeli miejsce spełnienia świadczenia **nie jest oznaczone** ani **nie wynika z właściwości** zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; **jeżeli wierzyciel zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę po powstaniu zobowiązania, ponosi spowodowaną przez tę zmianę nadwyżkę kosztów przesłania.**

§ 2. Jeżeli zobowiązanie ma związek z **przedsiębiorstwem** dłużnika lub wierzyciela, o miejscu spełnienia świadczenia rozstrzyga **siedziba przedsiębiorstwa.**

MIEJSCE WYKONANIA ZOBOWIĄZANIA

Miejsce wykonania zobowiązania może wynikać z:

- 1) może wynikać z **treści zobowiązania** (np. umowy);
- 2) może wynikać z **właściwości zobowiązania** (np. budowa domu);
- 3) miejsce, gdzie w chwili powstania zobowiązania **dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę (w przypadku świadczenia niepieniężnego)** / miejsce, gdzie w chwili wykonania zobowiązania **wierzyciel miał zamieszkanie lub siedzibę (w przypadku świadczenia pieniężnego)**

Art. 454

§ 1. Jeżeli miejsce spełnienia świadczenia **nie jest oznaczone** ani r świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia **miejsce zamieszkania lub siedzibę po powstaniu zobowiązania, nadwyżkę kosztów przesłania.**

§ 2. Jeżeli zobowiązanie ma związek z **przedsiębiorstwem** dłużnik świadczenia rozstrzyga **siedziba przedsiębiorstwa.**

Miejsce zamieszkania-Art. 25 KC
Siedziba- Art. 41 KC

↓

*Na gruncie art. 454 KC należy rozumieć je jako konkretne miejsce oznaczone przez **adres**, a nie tylko samą miejscowość

Ogólne zasady co do miejsca spełnienia (miejsce zamieszkania/siedziby dłużnika albo wierzyciela) **nie ulegają zmianie**, jeżeli świadczenie ma związek z przedsiębiorstwem drugiej strony.

Zamiast miejsca zamieszkania lub siedziby, które byłyby właściwe zgodnie z art. 454 § 1 KC, o miejscu tym decyduje siedziba ich przedsiębiorstwa.

→ świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania (siedziby) wierzyciela, chociażby było ono związane z przedsiębiorstwem dłużnika.

→ świadczenie niepieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania (siedziby) dłużnika, chociażby było ono związane z przedsiębiorstwem wierzyciela.

Art. 454

§ 1. Jeżeli miejsce spełnienia świadczenia **nie jest oznaczone** ani **nie wynika z właściwości** zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; **jeżeli wierzyciel zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę po powstaniu zobowiązania, ponosi spowodowaną przez tę zmianę nadwyżkę kosztów przestania.**

§ 2. Jeżeli zobowiązanie ma związek z **przedsiębiorstwem** dłużnika lub wierzyciela, o miejscu spełnienia świadczenia rozstrzyga **siedziba przedsiębiorstwa.**

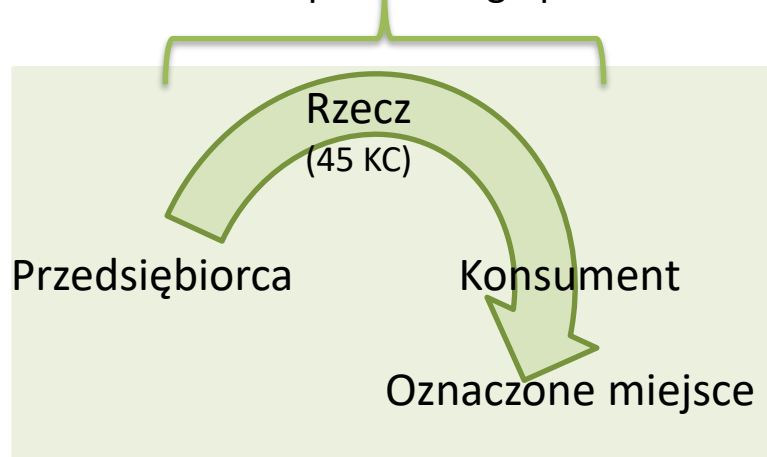
Art. 454¹

Jeżeli **przedsiębiorca** jest obowiązany przesłać rzecz konsumentowi do oznaczonego miejsca, miejsce to uważa się za miejsce spełnienia świadczenia. Zastrzeżenie przeciwne jest **nieważne**.

art. 454¹ KC ma charakter **bezwzględnie wiążący** → wyjątek od art. 454 § 1 *in principio* KC (o miejscu spełnienia świadczenia w pierwszej kolejności decydują umawiające się strony)
[Przepis nie zakazuje umawiania się, że rzecz będzie wydana konsumentowi w określonym miejscu, np. w lokalu przedsiębiorstwa]

Dług odbiorczy → Dług oddawczy

Przesłanie = przemieszczenie rzeczy,
w stosunku do pierwotnego położenia

Zgodnie z regułą długu oddawczego oznacza to, że **wszelkie koszty i ryzyko**, jakie wiążą się z przesłaniem rzeczy do określonego miejsca, które w myśl art. 454¹ KC stanowi miejsce spełnienia świadczenia, obciążają **przedsiębiorcę**.

UMOWA np. sprzedaży, zamiany, o dzieło...

CZAS WYKONANIA ZOBOWIĄZAŃ

Termin wykonania zobowiązania może wynikać z:

- 1) **treści zobowiązania** (np. umowy);
- 2) **właściwości zobowiązania** (np. wynajęcie zespołu muzycznego na wesele);

Jeśli ustalenie terminu wykonania zobowiązania nie jest możliwe na tej podstawie, będzie to zobowiązanie **bezterminowe**.

Dłużnik powinien spełnić świadczenie **niezwłocznie po wezwaniu** go przez wierzyciela.

Wezwanie przekształca zobowiązanie bezterminowe w terminowe.

Jaki czas potrzebny jest dłużnikowi do **niezwłocznego** świadczenia?

→ *powinny być brane pod uwagę przykładowo rodzaj i **rozmiar świadczenia** lub inne **okoliczności niezbędne do wykonania zobowiązania**, np. miejsce, w jakim ma być ono spełnione, konieczność jego opakowania i przygotowania do wysłania do wierzyciela itp.*

Art. 455 KC

Jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Art. 456 KC

Jeżeli strony zastrzegły w umowie, że spełnienie świadczenia następować będzie częściami w ciągu określonego czasu, ale **nie ustaliły wielkości poszczególnych świadczeń częściowych albo terminów**, w których ma nastąpić spełnienie każdego z tych świadczeń, wierzyciel może przez oświadczenie, złożone dłużnikowi **w czasie właściwym**, ustalić zarówno **wielkość** poszczególnych świadczeń częściowych, jak i **termin** spełnienia każdego z nich, jednakże powinien uwzględnić **możliwości dłużnika** oraz **sposób spełnienia świadczenia**.

- znajduje zastosowanie wyłącznie do zobowiązań opiewających na **świadczenia podzielne**

- przyznaje wierzycielowi **uprawnienie kształtujące** → możliwość jednostronnego ukształtowania treści wiążącego strony stosunku zobowiązaniowego przez określenie wielkości poszczególnych świadczeń częściowych oraz terminów ich spełnienia

1. Oświadczenie powinno być złożone dłużnikowi w **czasie właściwym** (z odpowiednim wyprzedzeniem w stosunku do terminu, w jakim dłużnik miałby spełnić poszczególne świadczenia częściowe);
2. Wymóg uwzględnienia **możliwości dłużnika** (m.in. jego sytuacji gospodarczej i prawnej, w szczególności jego sytuacji kadrowej, mocy produkcyjnych, możliwości zaopatrzeniowych itp.)
3. Wymóg uwzględnienia **sposobu spełnienia świadczenia** przez dłużnika (m.in. uwzględnienie technicznych uwarunkowań wykonania zobowiązania)

Art. 458

Jeżeli dłużnik stał się niewypłacalny albo jeżeli wskutek okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność, zabezpieczenie wierzytelności uległo znacznemu zmniejszeniu, wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia bez względu na zastrzeżony termin.

Przekształcenie zobowiązania terminowego w zobowiązanie niezwłocznie wymagalne
- w związku z zaistnieniem istotnych zmian powodujących zagrożenie dla zaspokojenia interesu wierzyciela, które zaistniały już po dacie powstania zobowiązania

Przesłanki przedterminowej wymagalności:

1. niewypłacalność dłużnika albo

Niewypłacalność = stan majątku dłużnika, który nie wystarcza na pokrycie wierzytelności, a zatem w którym egzekucja prowadzona zgodnie z regułami wyznaczonymi przez KPC nie może zaspokoić wierzyciela.

2. znaczne zmniejszenie zabezpieczenia wierzytelności wskutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność.

„Znaczne” → miarą znaczenia zmniejszenia zabezpieczenia będzie na ogół jego **relacja do wartości wierzytelności.**

Zastrzeżenie terminu:

Na korzyść dłużnika

Dłużnik może spełnić świadczenie jeszcze przed nadejściem terminu (wierzyciel zobowiązany jest je przyjąć; odmowa przyjęcia spowoduje popadnięcie w zwłokę wierzyciela).

Wierzyciel nie może zażądać, aby dłużnik spełnił świadczenie przed nadejściem terminu.

Na korzyść wierzyciela

Wierzyciel może się domagać od dłużnika spełnienia świadczenia jeszcze przed nadejściem terminu (dłużnik, który na wezwanie wierzyciela nie będzie mu świadczył, popadnie w opóźnienie bądź zwłokę).

Dłużnik może świadczyć przed nadejściem terminu **wyłącznie za zgodą wierzyciela**.

Na korzyść obu stron

Wierzyciel nie może zażądać, aby dłużnik spełnił świadczenie przed nadejściem terminu.

Dłużnik może świadczyć przed nadejściem terminu **wyłącznie za zgodą wierzyciela**.

Zastrzeżenie terminu:

Na korzyść dłużnika

Dłużnik może spełnić świadczenie jeszcze przed nadejściem terminu (wierzyciel zobowiązany jest je przyjąć; odmowa przyjęcia spowoduje popadnięcie w zwłokę wierzyciela).

Wierzyciel nie może zażądać, aby dłużnik spełnił świadczenie przed nadejściem terminu.

Na korzyść wierzyciela

Wierzyciel może się domagać od dłużnika spełnienia świadczenia jeszcze przed nadejściem terminu (dłużnik, który na wezwanie wierzyciela nie będzie mu świadczył, popadnie w opóźnienie bądź zwłokę).

Dłużnik może świadczyć przed nadejściem terminu wyłącznie **za zgodą wierzyciela**.

Na korzyść obu stron

Wierzyciel nie może zażądać, aby dłużnik spełnił świadczenie przed nadejściem terminu.

Dłużnik może świadczyć przed nadejściem terminu wyłącznie **za zgodą wierzyciela**.

Art. 457 KC

Termin spełnienia świadczenia oznaczony przez czynność prawną poczytuje się w razie wątpliwości za zastrzeżony na korzyść dłużnika.

WYKONANIE ZOBOWIĄZAŃ Z UMÓW WZAJEMNYCH

Art. 487 § 1. Wykonanie i skutki niewykonania **zobowiązań z umów wzajemnych** podlegają przepisom działów poprzedzających niniejszego tytułu, o ile przepisy działu niniejszego nie stanowią inaczej.

Przepisy ogólne prawa zobowiązań mają zastosowanie do umów wzajemnych o tyle, o ile nie zostało to wyłączone przepisami Działu III Tytułu VII Księgi III KC

Umowa wzajemna → umowa, w której zobowiązanie ukształtowane jest w taki sposób, że świadczenie jednej ze stron ma być **odpowiednikiem** świadczenia drugiej. (art. 487 § 2)

Ekwiwalentność świadczeń oznacza nie obiektywną wycenę, ale **subiektywne przeświadczenie** stron co do ich **wzajemnej równowartości**.

Ekwiwalentność jako funkcjonalne sprzężenie tych **świadczeń**, z których jedno ma nastąpić w zamian za otrzymanie drugiego.

Art. 488 KC

§ 1. Świadczenia będące przedmiotem zobowiązań z umów wzajemnych (świadczenia wzajemne) powinny być spełnione **jednocześnie**, chyba że z umowy, z ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, iż jedna ze stron obowiązana jest do wcześniejszego świadczenia.

§ 2. Jeżeli świadczenia wzajemne powinny być spełnione jednocześnie, każda ze stron może **powstrzymać się** ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaofiaruje świadczenia wzajemnego.

ZASADA: świadczenia wzajemne powinny być spełnione jednocześnie

„Zasada jednoczesności (równoczesności) świadczeń, pomimo że dotyczy wszystkich umów wzajemnych, stosowana może być dosłownie tylko w prostych stosunkach zobowiązaniowych, np. sprzedaż odręczna. W innych przypadkach realizacja tej zasady oznacza zaakcentowanie, że świadczenia stron, które stanowią swoje odpowiedniki, winny pozostawać w **bliskim związku czasowym**. Natomiast w rzeczywistości dla spełnienia tej zasady wystarczająca będzie gotowość świadczenia przez każdą ze stron oraz przygotowanie do takiego świadczenia, a samo spełnienie świadczenia nie musi nastąpić jednocześnie” (wyr. SA w Łodzi z 7.8.2014 r., I ACa 128/14.).

Każda ze stron może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaofiaruje świadczenia wzajemnego.

Takie zachowanie jednej ze stron **nie będzie stanowiło zwłoki dłużnika** → dłużnik będzie korzystał ze swojego prawa (*exceptio non adimpleti contractus*).

Art. 488 KC

§ 1. Świadczenia będące przedmiotem zobowiązań z umów wzajemnych (świadczenia wzajemne) powinny być spełnione **jednocześnie**, chyba że z umowy, z ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, iż jedna ze stron obowiązana jest do wcześniejszego świadczenia.

§ 2. Jeżeli świadczenia wzajemne powinny być spełnione jednocześnie, każda ze stron może **powstrzymać się** ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaoferuje świadczenia wzajemnego.

ZASADA: świadczenia wzajemne powinny być spełnione jednocześnie

„Zasada jednoczesności (równoczesności) świadczeń, pomimo że dotyczy wszystkich umów wzajemnych, stosowana może być dosłownie tylko w prostych stosunkach zobowiązaniowych, np. sprzedaż odręczna. W innych przypadkach realizacja tej zasady oznacza zaakcentowanie, że świadczenia stron, które stanowią swoje odpowiedniki, winny pozostawać w bliskim związku czasowym. Natomiast w rzeczywistości dla spełnienia tej zasady wystarczająca będzie gotowość świadczenia przez każdą ze stron oraz przygotowanie do takiego świadczenia, a samo spełnienie świadczenia nie musi nastąpić jednocześnie.”

7-9-2014 r., I ACa 128/14,).

Każda ze stron może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaoferuje świadczenia wzajemnego.

Takie zachowanie jednej ze stron **nie będzie stanowiło zwłoki** i dłużnik nie korzystał ze swojego prawa (*exceptio non adimpleti contractus*).

Równoznaczne z niezaoferowaniem świadczenia jest zaoferowanie tego świadczenia w sposób nienależyty!

Z umowy, z ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, iż **jedna ze stron obowiązana jest do wcześniejszego świadczenia**

Uprawnienie do **powstrzymania się** ze spełnieniem swojego świadczenia → **tylko** w sytuacji **gdy stan majątkowy drugiej strony powoduje, iż wątpliwe staje się spełnienie przez nią świadczenia**

Brak lub **niewystarczająca ilość w majątku dłużnika** takich **aktywów**, które są **niezbędne do spełnienia danego świadczenia**

≠ niewypłacalność

Uprawnienie wygasa **gdy strona przeciwna zaofiaruje swoje świadczenie albo da stosowne zabezpieczenie** (art. 490 § 1)

Uprawnienie **nie** przysługuje stronie, która w chwili zawarcia umowy wiedziała o złym stanie majątkowym drugiej strony. (art. 490 § 2)